Čj. S 19/01-1290/01-VOI V Brně dne 20.7.2001

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení čj. S 19/01 zahájeném dne 23. 3. 2001 z vlastního podnětu podle ustanovení § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 12 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., ve věci možného zneužití dominantního postavení ve smyslu § 9 odst. 3 téhož zákona účastníkem řízení - společností RadioMobil, a. s., se sídlem Londýnská 59, 120 00 Praha 2, IČ 64 94 96 81, ve správním řízení zastoupeným na základě pověření ze dne 23. 3. 2001 zaměstnancem Mgr. Petrem Josefim, bytem Nám. Jiřího z Poděbrad 154, 508 01 Hořice,

r o z h o d l

takto:

1. Účastník řízení – společnost RadioMobil, a. s., se sídlem Londýnská 59, 120 00 Praha 2, IČ 64 94 96 81 (dále jen „účastník řízení“ nebo „RadioMobil“), zneužil svého dominantního postavení na trhu mobilních radiotelefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM tím, že

   a) v době od 8. 1. 2000 do 31. 3. 2001 v tarifech Paegas 20, Paegas 60, Paegas 120, Paegas 300, Jistota, Data&SMS, Paegas Twist, a

   b) v době od 8. 1. 2000 do data vydání tohoto rozhodnutí v tarifech Ekonom, Ekonom Nonstop, Aktiv Klasik, Aktiv Klasik Nonstop, Aktiv, Aktiv Nonstop, Manažer, Manažer Nonstop, Diamant, Diamant Nonstop,

   účtoval bez objektivně ospravedlnitelných důvodů svým zákazníkům za minutu volání do sítě provozované společností Český Mobil,a. s., se sídlem Vinohradská 167, 100 00 Praha 10, IČ 25 78 80 01 (dále jen „Český Mobil“) částku vyšší, než za minutu volání do sítě provozované společností Eurotel Praha, spol. s r.o., se sídlem Sokolovská 855/225, 190

00 Praha 9, IČ 15 26 83 06 (dále jen „Eurotel“). Tímto jednáním účastník řízení porušil ustanovení § 9 odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, k újmě společnosti Český Mobil, která nezískala z důvodu vyšších cen, které společnost RadioMobil účtovala svým zákazníkům za volání do sítě společnosti Český Mobil, takový počet nových zákazníků, jako za podmínek rovné hospodářské soutěže, a kdy z důvodu těchto vyšších cen došlo k nižšímu objemu odchozího provozu ze sítě provozované společností RadioMobil do sítě společnosti Český Mobil oproti provozu v opačném směru, čímž byla společnost Český Mobil znevýhodněna v hospodářské soutěži; jednání účastníka řízení mělo za následek také újmu spotřebitelů – zákazníků společnosti RadioMobil, kteří jí za srovnatelnou službu při volání do sítě společnosti Český Mobil platili na hovorném v jednotlivých tarifech v obdobích dle písm. a) a b) této části výroku rozhodnutí částku vyšší, než za volání do sítě společnosti Eurotel.

2. Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, se společnosti RadioMobil zakazuje pokračovat ve zneužívání dominantního postavení jednáním uvedeným v bodě 1 písm. b) výroku tohoto rozhodnutí.

3. Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. h) a ustanovení § 14 odst. 4 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, se společnosti RadioMobil za porušení ustanovení § 9 odst. 3 téhož zákona ukládá pokuta ve výši

15 000 000,- Kč

(slovy patnáct milionů korun českých).

Pokuta je splatná do 10 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České národní banky v Brně, číslo účtu 3754-24825-621/0710, konstantní symbol 1148, jako variabilní symbol se uvede kmenová část daňového identifikačního čísla účastníka řízení.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen "Úřad") obdržel dne 29. 8. 2000 oznámení společnosti Český Mobil o podezření, že společnost RadioMobil zneužívá své dominantní postavení na úkor společnosti Český Mobil tím, že svým zákazníkům účtuje za technicky srovnatelné služby poskytnuté srovnatelným způsobem rozdílné ceny, tzn. vyšší cenu za volání do sítě Českého Mobilu oproti ceně za volání do sítě Eurotelu. Stížnost Českého Mobilu v téže věci směřovala rovněž vůči společnosti Eurotel, kdy tato společnost podle stěžovatele postupovala obdobně jako RadioMobil, tedy účtovala vyšší cenu za volání do sítě Českého Mobilu oproti ceně za volání do sítě RadioMobilu.

Na základě tohoto podnětu zahájil Úřad předběžné šetření a požádal o vyjádření RadioMobil, který dopisem ze dne 18. 9. 2000 (ve spise l. č. 17) odůvodnil účtování rozdílných cen tím, že nemá ze strany Českého Mobilu žádnou záruku zpětného uhrazení cen za propojení – hovory přicházející ze sítě Českého Mobilu, s ohledem na to, že dosud nebyla uzavřena mezi RadioMobilem a Českým Mobilem smlouva o propojení sítí, neboť nebylo dosaženo shody u všech cen za propojení, konkrétně ceny za službu přenosu krátkých textových zpráv – SMS. Toto riziko se podle RadioMobilu dále zvyšuje tím, že celkový objem hovorů přicházejících do sítě RadioMobilu je nepoměrně vyšší, než v opačném směru.

RadioMobil sdělil, že zejména z těchto důvodů a ke snížení tohoto rizika se rozhodl přistoupit k účtování rozdílných sazeb u jednotlivých tarifních programů za hovory odcházející ze sítě RadioMobilu do sítí Českého Mobilu a Eurotelu. Závěrem dopisu RadioMobil uvedl, že uzavření zmíněné smlouvy o propojení s Českým Mobilem očekává v nejbližší době a po jejím podpisu předběžně předpokládá, že znovu zváží odstranění rozdílného účtování cen.

Vzhledem k tomu, že argumentace RadioMobilu v dopise ze dne 18. 9. 2000 byla ze soutěžního hlediska podle zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“ anebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“) irelevantní, protože nedokládala, že by se v dané věci jednalo o rozdílné či nesrovnatelné plnění, a netvrdila, že Český Mobil není nezvýhodněn v hospodářské soutěži, provedl Úřad dne 26. 10. 2000 místní šetření v sídle RadioMobilu, kde pořídil kopie relevantních dokumentů - zápisů z jednání a dopisů vyměňovaných mezi jednotlivými mobilními operátory (ve spisu l. č. 20-59)

Na základě výsledků předběžného šetření a po vyhodnocení všech získaných podkladů a informací Úřad společnosti RadioMobil dopisem ze dne 21. 3. 2001 s datem doručení 23. 3. 2001 sdělil, že s ní zahajuje správní řízení ve věci možného porušení § 9 odst.3 zákona tím, že uplatňuje rozdílné ceny za odchozí hovory ze sítě RadioMobilu do veřejné mobilní telekomunikační sítě Eurotelu oproti cenám za odchozí hovory do veřejné mobilní telekomunikační sítě Českého Mobilu (ve spise l. č. 60-61).

Dne 29. 3. 2001 se v sídle Úřadu uskutečnilo ústní jednání s účastníkem řízení, při němž účastník (na rozdíl od svého písemného vyjádření ze dne 18. 9. 2000, kdy odůvodnil účtování rozdílných cen tím, že nemá žádnou záruku, že mu budou Českým Mobilem uhrazeny zpětně ceny za propojení za poskytnuté služby, neboť nebyla uzavřena smlouva o propojení) odůvodnil rozdílnost cen účtovaných za odchozí hovory do sítě Českého Mobilu oproti cenám účtovaným do sítě Eurotelu zvýšenými náklady, které mu vznikají v souvislosti s odchozími hovory. Náklady jsou podle účastníka řízení vyvolané též potřebou tranzitu přes síť ČESKÉHO TELECOMu, a to v době, kdy neexistovalo přímé propojení mezi sítěmi Paegas a Oskar (ve spise l. č. 65-69).

V průběhu správního řízení Úřad zjišťoval, zda postup RadioMobilu při účtování rozdílných cen za volání do sítě Oskar Českého Mobilu (dále též „síť Oskar“) oproti cenám za volání do sítě Eurotelu skutečně naplňuje skutkovou podstatu zneužívání dominantního postavení ve smyslu § 9 odst.3 zákona.

RadioMobil je povinen na základě Pověření ke zřizování a provozování veřejné mobilní telekomunikační sítě podle normy GSM a poskytování mobilních telekomunikačních služeb ze dne 25. 3. 1996 čj. 7660/96-611, vydaném Ministerstvem dopravy a spojů ČR - Českým telekomunikačním úřadem, ve znění dodatků, zřizovat a provozovat telekomunikační zařízení nutná pro zřizování a provozování sítě GSM pro zajištění poskytování služeb GSM na celém území České republiky (ve spise l. č. 206 a násl.).

Práva a povinnosti v oblasti zřizování a provozování veřejné mobilní telekomunikační sítě a k poskytování mobilních telekomunikačních služeb na celém území České republiky byly uděleny též Eurotelu a Českému Mobilu.

Vzhledem k tomu, že správní řízení bylo zahájeno pro podezření ze zneužití dominantního postavení účastníkem řízení, Úřad se v prvé řadě zabýval vymezením relevantního trhu, na němž by se možné protisoutěžní jednání RadioMobilu mohlo projevit a

zjišťováním jeho podílu na tomto trhu, zda naplňuje znaky dominance podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona.

Relevantní trh se obecně chápe jako místo, kde se střetává nabídka s poptávkou. Věcně jsou do něho zahrnuty všechny výrobky nebo služby, které spotřebitel pokládá z hlediska jejich vlastností, ceny a zamýšleného způsobu použití za shodné, zaměnitelné nebo vzájemně zastupitelné. Z hlediska geografického je trh definován jako oblast, do které dotčené podniky dodávají zboží či služby, v níž jsou soutěžní podmínky dostatečně stejnorodé, přičemž může být rozlišena od sousedních oblastí, jsou-li na nich dány dostatečně odlišné soutěžní podmínky. Při vymezování relevantního trhu z hlediska časového je třeba vzít v úvahu minulý a očekávaný vývoj v čase, přičemž relevantní trh budou tvořit pravidelné, případně relativně trvale se opakující dodávky.

Pro účely tohoto správního řízení Úřad **věcně** vymezil relevantní trh jako trh **poskytování mobilních radiotelefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM (mobilní hlasová telefonie).**

Tomuto závěru předcházelo podrobné zkoumání jednotlivých aspektů potřebných pro věcné vymezení relevantního trhu, zejména jeho vlastností, zamýšleného způsob užití předmětné služby a ceny mobilních radiotelefonních služeb.

Ceny nedotovaných telefonů používaných v mobilních telekomunikačních sítích se pohybují ve velmi širokém rozpětí. Nejlevnější a technicky překonané modely se prodávají v cenách od 5 000,- Kč, výjimečně od 4 000,- Kč. Běžné modely jsou k dispozici v cenách kolem 8 000,- Kč, avšak ceny špičkových nejnovějších modelů vhodných pro datové komunikace mohou převýšit 20 000,- Kč. Dotované telefony jsou blokovány proti využívání v jiné mobilní síti.

V jednotlivých měsíčních nabídkách mobilních operátorů jsou uvedeny dotované telefony s cenami podstatně nižšími – u běžných modelů činí sleva 3 000,- Kč – 5 000.-Kč. Zároveň je dotovaná cena obvykle podmíněna uzavřením dvouleté smlouvy o využívání tarifního programu společnosti. U nedotovaných telefonů je nutno k ceně za telefon připočíst i poplatek za aktivaci.

Běžné sady obsahující mobilní telefon, aktivaci a kartu v hodnotě 400,- Kč či 500,- Kč, jsou obvykle prodávány v cenách od 3 500,- Kč do 8 000,- Kč. Telefony v sadách patří k jednodušším a nejlevnějším modelům.

Ceny za jednu minutu volání jsou např. v případě Twist sad vyšší než za volání z tarifních programů a podstatně vyšší než za volání z pevné telekomunikační sítě – 5,- Kč za volání do vlastní sítě (večer a víkend 2,80 Kč). Volání do pevné sítě ve špičce stojí 9,90 Kč. Ceny za jednu minutu volání v případě Go sad jsou vyšší než za volání z tarifních programů a podstatně vyšší než za volání z pevné telekomunikační sítě – cca 6,- Kč za volání do vlastní sítě (s výjimkou Quatro Go mimo špičku – 2,70 Kč) a 6,50 - 9,90 Kč do jiných sítí (s výjimkou Original Go volání do Českého Telecomu za 15,50 Kč ve špičce).

Zřízení pevné telefonní linky znamená pro spotřebitele jednorázový náklad ve výši 3 500,- Kč za zřízení telefonní stanice, dále měsíčně 175 – 225,- Kč za používání stanice. Ceny za volání mezi linkami pevné sítě se pohybují podle doby provozu od 0,80 Kč do 1,45

Kč v místním provozu a od 1,70 Kč do 3,50 Kč v meziměstském provozu. Volání z pevné sítě do mobilních sítí GSM bylo do 1. 7. 2001 tarifováno částkou 9,40 Kč/min.

Jak vyplývá z uvedeného přehledu cen, podstatné cenové rozdíly, jak ohledně zřízení služby, tak v cenách za hovory, svědčí o rozlišení mezi mobilními radiotelefonními službami poskytovanými ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM a mezi telefonními službami poskytovanými v pevných sítích.

Mezi službami poskytovanými v pevných sítích a službami poskytovanými ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM existuje pouze velmi nízká nahraditelnost. Spotřebitelé, kteří si pořídili mobilní telefon, obvykle neruší pevnou linku a využívání telefonních služeb poskytovaných prostřednictvím pevných sítí též vzhledem k charakteru, vlastnostem a možnostem dalších telekomunikačních služeb, které pevné linky nabízejí – např. přístup k internetovým službám mnohem vyššími přenosovými rychlostmi (teoreticky 56 kb/s, prakticky 44-45 kb/s), než dovoluje přístup k internetu prostřednictvím mobilních sítí - pouze 9,6 kb/s.

Radiotelefonní služby poskytované ve veřejné mobilní telekomunikační síti GSM jsou nezastupitelné s telefonními službami poskytovanými prostřednictvím pevné sítě také svými vlastnostmi a způsobem použití. Vyznačují se použitelností kdekoli, tedy i tam, kam pevná síť nedosahuje; dále možností přenositelnosti telefonního přístroje na velké vzdálenosti umožňující soustavnou nepřetržitou dosažitelnost jejich uživatele. V tomto ohledu lze též podpůrně odkázat na rozhodnutí Evropské Komise z 18.12.1996, publikované v OJ dne 18. 3.1997 č.97/181/EC, které se týká podmínek uložených druhému operátorovi GSM radiotelefonních služeb ve Španělsku. Zde je uvedeno, že digitální mobilní radiotelefonní služby jsou odlišeny od trhu pevné hlasové telefonie a též od trhu všech ostatních mobilních telekomunikačních služeb. Mobilní telefonie je nová služba, která není substitutem tradiční pevné telefonie.

Bylo-li vysvětleno,že mobilní hlasová telefonie není součástí trhu hlasových telefonních služeb užívajících pevné sítě, musí být dále řečeno, zda a do jaké míry jsou důvody pro rozlišování mezi mobilními radiotelefonními službami založenými na standardu GSM a mobilními radiotelefonními službami využívajícími analogovou technologii-služby sítě NMT.

GSM systém mobilní telefonie je víc než pouhé technické zdokonalení dřívější analogové technologie. Kromě výhod poskytovaných systémem GSM, pokud jde o kvalitu hlasové reprodukce a účinnějšího využití dostupného spektra (což umožňuje uspokojení podstatně vyššího počtu uživatelů na dané frekvenci), tyto služby poskytují možnosti, které slouží potřebám jen některých uživatelů mobilní radiotelefonie.Mimo přenos hlasu může být GSM služba použita k přenosu velkého množství dat; tato skutečnost opět uspokojuje specifické potřeby pouze části stávajících a potenciálních zákazníků mobilních telefonních služeb. Digitální technologie umožňuje nabízet celé spektrum pokročilých telekomunikačních služeb, které nejsou dostupné (nebo jsou dostupné jen za velmi vysoké náklady) prostřednictvím analogové sítě. To zahrnuje sofistikovanou call-line identifikaci, hlasovou poštu (včetně služby SMS a call-security služeb). S ohledem na to se v krátké době nepředpokládá prosté nahrazení analogové telefonie GSM systémem. Naopak je pravděpodobné, a to i přes zřetelný přesun zákazníků z jednoho systému na druhý, že tyto dva systémy budou po několik dalších let existovat paralelně, neboť uspokojují velmi rozdílné potřeby. Všechny tyto faktory činí rozdíl mezi trhy systému GSM a analogového systému.

Po posouzení shora uvedených skutečností Úřad dospěl k závěru, že mobilní radiotelefonní služby poskytované ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM, jsou nezastupitelné z hlediska ceny, vlastností a způsobu užití a tudíž tvoří samostatný trh, odlišný od trhu analogové mobilní telefonie i od trhu telefonních služeb poskytovaných v pevných sítích.

Geograficky Úřad vymezil relevantní trh jako trh **celostátní**, neboť každý držitel Pověření je oprávněn ve smyslu bodu 2 tohoto Pověření poskytovat mobilní telekomunikační služby na celém území České republiky.

Časově Úřad vymezil relevantní trh jako trh **trvalý,** i když s ohledem na velmi rychlý technický pokrok v oblasti telekomunikací bude podléhat určitým změnám.

Poskytovat mobilní telekomunikační služby, provozovat a zřizovat mobilní telekomunikační sítě v pásmu GSM, je v České republice možné pouze na základě zmíněného Pověření. Český telekomunikační úřad udělil toto Pověření společnostem RadioMobil, Eurotel a Český Mobil. Jmenované společnosti si tedy na relevantním trhu vzájemně konkurují.

Z údajů poskytnutých Úřadu jednotlivými soutěžiteli operujícími na relevantním trhu a po jejich vyhodnocení (ve spise l. č. 137) bylo zjištěno, že účastník řízení zaujímá na trhu poskytování mobilních radiotelefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM dominantní postavení ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 zákona, neboť jeho podíl na tomto trhu převyšuje 30 %, a to jak z hlediska počtu zákazníků, tak z hlediska celkových výnosů.

Po vymezení relevantního trhu a prokázání dominance účastníka řízení na tomto trhu Úřad zkoumal, zda účtováním rozdílných cen za odchozí hovory ve vztahu k síti Eurotelu a síti Českého Mobilu, své dominantní postavení zneužil ve smyslu ustanovení § 9 odst. 3 zákona.

Telefonní mobilní operátoři vzájemně spolupracují při sestavování telefonního spojení, které míří ze sítě jednoho do sítě druhého, a vzájemně si platí poplatky za propojení. Existuje tedy dohodnuté dělení tržeb z odchozího a příchozího provozu, a to na základě smlouvy o propojení. Povinnost uzavřít takovou smlouvu vyplývá z Pověření vydaného regulačním orgánem každému mobilnímu operátorovi.

Na počátku roku 2000 po vstupu Českého Mobilu na trh bylo vzájemné propojení sítí Českého Mobilu Oskar a RadioMobilu Paegas zajišťováno formou tranzitu přes síť ČESKÉHO TELECOM. V dubnu roku 2000 došlo ke zprovoznění přímého propojení mezi sítí Oskar a Paegas, smlouva o propojení těchto sítí v roce 2000 uzavřena nebyla. Oba operátoři - Český Mobil a RadioMobil až do 7. 1. 2001, kdy byla podepsána smlouva o propojení, vyjednávali o jejích podmínkách. Jak vyplývá ze zápisů z jednání (ve spise např. zápis z jednání dne 10. 2. 2000 na l. č. 21), byly platby za propojení sítí odkázány až na pozdější uzavření smlouvy. Během těchto jednání (ve spise např. zápis z jednání ze dne 15. 2. 2000, na l. č. 31), Český Mobil poukazoval na skutečnost, že ceny účtované RadioMobilem jeho zákazníkům za hovory do sítě Oskar jsou vyšší, než ceny za hovory účtované RadioMobilem do sítě Eurotelu a žádal po Radiomobilu vysvětlení. V zápise z jednání mezi Radiomobilem a Českým Mobilem ze dne 13. 4. 2000 (ve spise l. č. 33) odůvodnil RadioMobil rozdílnost maloobchodních cen za hovory do sítě Oskar oproti cenám za hovory do sítě Eurotelu cenovým závazkem pro tuto destinaci. Dopisem ze dne 17. 8. 2000 (ve spise l. č. 35-36) v souvislosti s dalším jednáním o cenách za propojení, Český Mobil opět upozornil RadioMobil na jeho diskriminační cenovou politiku uplatňovanou při volání do sítě

Oskar, projevující se podle jeho názoru bezdůvodně vyšší koncovou cenou účtovanou zákazníkům oproti volání do sítě Eurotelu. Námitky proti účtování rozdílných cen a s tím související značnou nevyrovnaností mezi příchozími a odchozími minutami hovorů Český Mobil dále vznesl dopisem ze dne 29. 1. 2001 (ve spise l. č. 74-75), tedy již po podepsání propojovací smlouvy mezi RadioMobilem a Českým Mobilem. V odpovědi ze dne 1. 2. 2001 (ve spise l. č. 76) účastník řízení uvedl, že „nevyrovnanost provozu mezi Českým Mobilem a RadioMobilem je dána odlišnou politikou obou operátorů ohledně veškerých maloobchodních cen“.

Podle názoru Úřadu je zavedení vyšších (tudíž rozdílných) cen RadioMobilem za volání do sítě Českého Mobilu Oskar oproti cenám za volání do sítě Eurotelu, porušením zákona dominantním soutěžitelem z následujících důvodů.

Výběr mobilního operátora zákazníkem je uskutečňován na základě jednotlivých podmínek nabízených mobilním operátorem, a to zvláště podmínek cenových. Ceny zboží a služeb na trhu nepochybně reflektují očekávanou reakci zákazníka na ně. To je obecný princip tvorby cen v soutěžním prostředí. Vyšší ceny zákazníka odrazují, nižší lákají. Vyšší cena za hovor ze sítě RadioMobilu do sítě Českého Mobilu má mimo jiné tyto dva účinky:

a) odrazuje zákazníky RadioMobilu, aby telefonovali do sítě Oskar. RadioMobil v řízení argumentoval tím, že ze sítě Oskar k nim přichází více provozu než do ní odchází, ale sám svou cenovou politikou tuto poptávku ovlivňoval

b) odrazuje potenciální zákazníky - nové zájemce o mobilní telefon, aby si pořídili právě Český Mobil. Z nabídky jednotlivých operátorů zájemce o mobilní telefon zjistí, že hovory vycházející k němu od převážné části majitelů mobilních telefonů by byly dražší, protože může očekávat, že podíl volajících z té které sítě bude přímo úměrný podílu toho kterého operátora na trhu; proto raději zvolí jiného, „velkého“ operátora.

Český Mobil může tento účinek kompenzovat nižšími cenami odchozích hovorů, které sám inkasuje od zákazníků, protože zákazník především sleduje ceny, které bude platit sám, a pak teprve ceny, které budou platit uživatelé mobilních služeb jemu volající. Pokud jsou ceny odchozích hovorů ze sítí všech operátorů přibližně stejné, nastupuje jako kritérium cena příchozích hovorů, kterou platí volající uživatelé.

Z tohoto vyplývá, že cenové chování mobilního operátora přímo zasahuje kromě jeho zákazníků také zákazníky konkurence. Tento stav se obecně může vyskytnout vždy, když jedno zboží nebo jednu službu musí z principu poskytovat společně více subjektů. Záleží potom na vzájemné důvěře dotčených subjektů, že druhý z nich nezmaří společné provázané poskytování zboží či služeb. Pokud ale jeden z nich má dominantní postavení, v tomto případě RadioMobil, a druhý - Český Mobil, jen malý podíl na trhu, na který teprve vstupuje, vzniká zde zřetelná závislost malého subjektu na chování dominantního konkurenta, který se za tohoto postavení musí vystříhat chování, které by mohlo být v rozporu s ustanovením § 9 odst. 3 zákona.

RadioMobil v řízení poukázal na nevyrovnanost provozu mezi Českým Mobilem a RadioMobilem, tedy na malý objem provozu ze své sítě do sítě Oskar v porovnání s provozem v opačném směru (ve spise l. č. 17). Malý objem provozu je však vyvolán vyšší cenou. Kdyby RadioMobil cenu snížil, poptávka - tj. objem provozu by stoupl a celkové tržby

by mohly vzrůst. Proto by pokles cen mohl být alespoň vyzkoušen po malých krocích. RadioMobil však k takovému pokusu v době od počátku roku 2000 do 31. 3. 2001nepřistoupil. Tato skutečnost ukazuje, že cílem chování RadioMobilu byl účinek popsaný shora v písm. b) - odradit potenciální zákazníky Českého Mobilu. Tento účinek je charakteristickým chováním dominanta vůči malému subjektu, který teprve vstupuje na trh. RadioMobil by si stěží mohl dovolit takové chování vůči jinému dominantnímu subjektu, protože by tím ohrožoval i příliv zákazníků k sobě samému. Kdyby RadioMobil zdražil hovory odcházející do sítě Eurotelu, došlo by k poklesu poptávky po službách RadioMobilu, ve prospěch jeho konkurentů, pokud by tito konkurenti rovněž hovory nezdražili. Tyto závěry Úřadu potvrzují i údaje RadioMobilu o objemu volání za měsíc duben 2001 (ve spise l. č. 177-178). V tomto měsíci došlo ke zvýšení zákaznických cen RadioMobilu za volání do sítě Eurotelu u předplacených služeb. V reakci na to lze zaregistrovat snížení objemu hovorů ze sítě RadioMobilu do sítě Eurotelu, a to i přesto, že počet zákazníků RadioMobilu i Eurotelu v uvedeném období neustále rostl.

Postoj RadioMobilu vůči Českému Mobilu však není vázán obavou o získávání nových vlastních zákazníků, protože statisticky budou mít noví zákazníci jen málo hovorů do sítě Oskar, které jsou dražší. Tento jev je ještě zesilován okolností, že velké skupiny zákazníků, kteří si často vzájemně volají, mívají záměrně přístroje téhož operátora, aby využili nižších cen uvnitř jeho sítě. Cílem nebo jedním z cílů cenové tvorby RadioMobilu bylo tedy vytvoření a posilování bariéry vůči rychlému průniku třetího mobilního operátora na trh. RadioMobil tak činil i za cenu horších podmínek pro svoje zákazníky při odchozím provozu a teoreticky v souhrnu i za cenu možných nižších zisků z odchozího provozu do sítě Oskar, což si může dovolit právě jen dominantní subjekt.

Posilování vlastní pozice na trhu samo o sobě není porušením zákona, pokud by se nedělo cestou uplatňování rozdílných podmínek při shodném či srovnatelném plnění vůči jednotlivým účastníkům trhu soutěžitelem v dominantním postavení. Český Mobil je znevýhodněn v hospodářské soutěži tím, že RadioMobil svým zákazníkům poskytoval a částečně stále poskytuje službu odchozích hovorů do jeho sítě za jinou cenu než do sítě druhého velkého mobilního operátora Eurotelu. To má přímý dopad na nižší objem odchozího provozu ze sítě RadioMobilu do sítě Oskar a menší počet získaných nových zákazníků Českého Mobilu, kdy je při výběru operátora novým zákazníkem zohledňována též cena příchozích hovorů, kterou platí volající uživatelé, jak je popsáno výše. Rozdílné podmínky při shodném či srovnatelném plnění –tj. poskytování služby volání do jiné mobilní sítě, se projevují v konečném důsledku na straně spotřebitelů – zákazníků RadioMobilu. Český Mobil přitom na fakt, že tyto ceny považuje za znevýhodnění, opakovaně upozorňoval RadioMobil prakticky od začátku svého vstupu na trh (ve spise např. l. č. 31 - zápis z jednání RadioMobil-Český Mobil z 15. 2. 2000, bod 7, dále l. č. 36).

V rozporu s pravidly hospodářské soutěže je skutečnost, že RadioMobil stanovil vyšší ceny za volání do sítě Oskar bez dostatečného odůvodnění vyššími náklady již od samého počátku zahájení provozu mezi mobilní sítí Oskar a sítí RadioMobilu Paegas oproti cenám za volání do sítě Eurotelu a ignoroval námitky Českého Mobilu jako konkurenčního mobilního operátora, resp. dalšího soutěžitele na relevantním trhu. Důkazem jsou ceníky účastníka řízení (ve spise l. č. 116).

To, že námitky či výhrady Českého Mobilu proti takovému postupu byly RadioMobilu známy po celou dobu trvání jeho protisoutěžního jednání, vyplývá z jednotlivých zápisů z jednání a korespondence (ve spise l. č. 31, 36, 39,74). RadioMobil byl však zároveň povinen i bez námitek Českého Mobilu sám posuzovat svoje jednání, zda je v souladu s ustanoveními zákona - konkrétně, zda svým jednáním neporušuje ustanovení § 9 odst.3 zákona. Povinnost takového posuzování platí pro RadioMobil jako pro každého jiného soutěžitele v dominantním postavení na trhu. RadioMobil svým postupem vůči novému konkurentovi Českému Mobilu dosáhl stavu, že pro potenciálního zákazníka – zájemce o služby poskytované v mobilních sítích GSM, bylo z popsaných důvodů výhodnější využívat mobilní radiotelefonní služby poskytované některým ze dvou dominantních operátorů RadioMobilu či Eurotelu. Jak bylo zjištěno v rámci předběžného šetření, tento stav byl ještě zesílen obdobným postupem Eurotelu, který je předmětem samostatného správního řízení se společností Eurotel.

Vyšší ceny za hovorné účtované RadioMobilem do sítě Oskar oproti cenám účtovaným tímto operátorem do sítě Eurotel nemohou být odůvodněny zvýšenými náklady, a to ani v období před zavedením přímého propojení, vyvolanými tranzitem přes síť ČESKÉHO TELECOMu, ani po spuštění přímého propojení mezi sítěmi Oskar a Paegas, jak tvrdí účastník řízení. Z listinného důkazu (ve spise l. č. 90) dodaného účastníkem řízení na základě vyžádání Úřadu vyplývá následující:

- v žádném z měsíců, kdy neexistovalo přímé propojení sítí Paegas-Oskar, netvořil objem minut volání do Českého Mobilu přes ČESKÝ TELECOM více než …… % *(obchodní tajemství)* celkového objemu hovorů do ČESKÉHO TELECOMu, celkový počet minut volání do Českého Mobilu za měsíc nenaplňuje ani kapacity jednoho okruhu …… *(obchodní tajemství)* Mbit/s
- objem hovorů do Českého Mobilu byl podstatně nižší než kolísání hovorů do ČESKÉHO TELECOMU mezi jednotlivými měsíci – více než …… *(obchodní tajemství)* % březen/únor, …… *(obchodní tajemství)* % březen/duben
- RadioMobil tedy nemusel navyšovat propojovací kapacitu z důvodu Českého Mobilu tak jak uvedl, ale z důvodu kolísání vlastního objemu hovorů do ČESKÉHO TELECOMu.

Tomuto listinnému důkazu odpovídá i důkaz výslechem svědka – ing. Jana Slavíčka, ředitele pro strategii propojování sítě provozované společností ČESKÝ TELECOM, kdy tento svědek na otázku Úřadu položenou mu při výslechu dne 12. 4. 2001 (ve spise l. č. 117-120), zda bylo nutné činit technická opatření z důvodu růstu objemu hovorů mezi ČESKÝM TELECOMem a RadioMobilem v době od 8. 1. 2000 do 17. 4. 2000, odpověděl, že provoz tranzitovaný přes síť ČESKÉHO TELECOMu představoval pouze malý podíl v celkovém objemu provozu odcházejícího ze sítě RadioMobilu do sítě ČESKÉHO TELECOMu. Propojení mezi sítěmi RadioMobilu a ČESKÉHO TELECOMu musí být dimenzováno na celkový odchozí provoz ze sítě RadioMobilu.

Ze zhodnocení důkazů, jednak výpovědi ing. Jana Slavíčka ohledně kapacity linek …… *(obchodní tajemství)* Mb/s a z již zmíněného listinného důkazu na l. č. 90 spisu, dodaného účastníkem řízení, vyplývá, že s ohledem na celkový objem hovorů v měsících leden - duben nebylo nutno pro odchozí hovory ze sítě RadioMobilu do sítě Oskar budovat …… *(obchodní tajemství)* linky o kapacitě …… *(obchodní tajemství)* Mb/s, jak je účastníkem řízení kalkulováno na l. č. 128 spisu. Z toho plyne, že skutečné náklady RadioMobilu byly nižší, než náklady, které účastník řízení uvedl ve zmíněné kalkulaci.

Těmto důkazům odpovídá i důkaz výpovědí dalšího svědka ing. Václava Macha, ředitele pro vnější vztahy Českého Mobilu (ve spise l. č. 131), který uvedl, že „s ohledem na relativně nízký počet hovorů na počátku propojení nebyly kapacitní požadavky na tranzit příliš vysoké“. Nižší náklady za tranzit pak vyplývají i z další výpovědi ing. Václava Macha opět na l. č. 131 spisu, kde uvedl, že „celkové náklady na tranzit přes síť ČESKÉHO TELECOMu včetně fixních nákladů do doby přímého propojení jsou přibližně …… *(obchodní tajemství)* Kč/min.“ RadioMobil navíc v podkladech předložených Úřadu (ve spise l. č. 128) neuvedl snížení nákladů oproti volání do sítě Eurotelu, které spočívalo v tom, že nebyly rozpočteny fixní náklady na vybudování přímého propojení. To znamená, že skutečné náklady RadioMobilu na volání do sítě Oskar byly nižší než uvádí účastník řízení.

Jak vyplývá z výpovědi ing. Václava Macha (ve spise l. č. 129), je forma přímého propojení mezi telekomunikačními sítěmi cenově efektivním řešením propojení v závislosti na odpovídajícím nárůstu objemu hovorů mezi těmito sítěmi. Přímé propojení je cenově efektivní od doby, kdy cena hrazená za tranzit převýší alokované náklady vyplývající z investice na vybudování přímého propojení. K této situaci podle výpovědi svědka došlo mezi RadioMobilem a Českým Mobilem někdy v polovině roku 2000. Na l. č. 135 spisu svědek dále na otázku právního zástupce účastníka řízení, zda zvyšovaly Českému Mobilu náklady na tranzit hovorů ze sítě Českého Mobilu do sítě RadioMobilu celkové náklady na takto zprostředkovaný hovor, odpověděl, že ne, protože v době od ledna do dubna 2000 při tehdejším objemu hovorů bylo využití tranzitu cenově efektivnější variantou propojení. Z tohoto vyplývá, že argumentace účastníka řízení zvýšenými náklady v důsledku neexistence přímého propojení mezi sítěmi Českého Mobilu a RadioMobilu je neodůvodněná, neboť v období po vstupu Českého Mobilu na trh byly díky využívání tranzitu přes síť ČESKÉHO TELECOMu tyto náklady nižší, než při rozpočtení investičních nákladů souvisejících s vybudováním přímého propojení.

Výpočet zvýšených nákladů, které RadioMobil předložil Úřadu, není z jeho strany podložen žádnými účetními doklady ani výpisy z účetní evidence. Účastník řízení přes opakované dotazy a vyžádání Úřadu nedoložil jaké měl skutečné náklady, ať již v období tranzitního propojení nebo v období přímého propojení, tak, aby Úřad mohl ověřit tvrzení o zvýšených nákladech. S ohledem na tvrzení účastníka řízení na l. č. 161 – 162a spisu, že není schopen specifikovat jednotlivé položky, které jsou součástí ekonomicky oprávněných nákladů na propojení mobilních sítí a z tohoto důvodu není možno stanovit ani celkovou výši těchto nákladů, nelze podle názoru Úřadu provést ani výpočet zvýšených nákladů na minutu provozu ze sítě RadioMobilu do sítě Českého Mobilu oproti srovnatelným nákladům na provoz ze sítě RadioMobilu do sítě Eurotelu.

V této souvislosti Úřad poukazuje rovněž na skutečnost, že výpočet zvýšených nákladů na minutu provozu ze sítě RadioMobilu do Českého Mobilu oproti srovnatelným nákladům na provoz do Eurotelu, předložený účastníkem řízení (ve spise l. č. 128), byl proveden nikoli v době stanovení cen za volání ze sítě RadioMobilu do sítě Českého Mobilu (tedy koncem roku 1999 nebo počátkem roku 2000), ale až zpětně dne 12. 4. 2001 na vyžádání Úřadu.

Úřad nemůže akceptovat zdůvodnění účastníka řízení na l. č. 128 spisu, že měl vyšší náklady z důvodu vyššího propojovacího poplatku za propojení sítí Paegas - Oskar oproti

poplatku za propojení sítí Paegas - Eurotel. Výše propojovacího poplatku byla pro RadioMobil výhodná, neboť vyšší propojovací poplatek znamenal pro RadioMobil vyšší růst výnosů oproti pomalejšímu růstu nákladů. Důkazem je tabulka č. 3 „Přehled volání z a do sítě Radiomobil“, předložená Českým Mobilem (ve spise l. č. 137), která svědčí o vyšším objemu hovorů ze sítě Oskar do sítě Paegas ve srovnání s objemem hovorů v opačném směru. To znamená, že za této situace Český Mobil měl platit RadioMobilu za ukončení hovorů v síti RadioMobilu více než RadioMobil Českému Mobilu.

Tomu odpovídá strategie RadioMobilu (ve spise l. č. 33 – zápis z jednání dne 13. 4. 2000 a l. č. 67 - protokol z jednání s účastníkem řízení ze dne 29. 3. 2001), kdy RadioMobil odmítl přistoupit na metodu „sender keeps all“, která by pro něj byla nevýhodná z důvodu vyššího objemu hovorů ze sítě Oskar do sítě Paegas než v opačném směru. Toto potvrzuje i písemné vyjádření účastníka řízení ze dne 5. 4. 2001, kdy k metodě „sender keeps all“ zaujal stanovisko, že „uvedený model výrazně znevýhodňuje operátora, do jehož sítě směřuje více volání, což byl v tomto případě RadioMobil.“

V době stanovování zákaznických cen za volání do sítě Oskar nebyla ještě podepsána propojovací smlouva mezi RadioMobilem a Českým Mobilem a proto nebylo možno předpokládat, že poplatek za propojení bude mít negativní dopad na náklady společnosti. Jak vyplývá z důkazů na l. č. 107-110 spisu, předpokládal RadioMobil při stanovení cen za hovory do Českého Mobilu podobnou úroveň ceny za propojení jako s Eurotelem.

Obhajobou rovněž nemůže být argumentace RadioMobilu cenovým závazkem držitele Pověření - RadioMobilu (ve spise l. č. 33). Cenový závazek nemůže být ospravedlňujícím argumentem, protože i když je součástí povinností obsažených v Pověření, není výjimkou ze zákona o ochraně hospodářské soutěže a musí být dodržován současně s tímto zákonem, tzn. že cena podle cenového závazku musí platit vůči všem, pokud soutěžitel zavázaný tímto závazkem zaujímá na daném trhu dominantní postavení. Zavázaný soutěžitel v dominantním postavení tedy musí ceny podle cenového závazku dodržovat i vůči jiným soutěžitelům. Zavázaný soutěžitel unese cenový závazek - nižší cenu v obchodním vztahu vůči „malému“ subjektu právě proto, že je vůči němu v dominantním postavením a objem příjmů postižených cenovým závazkem je ve směru k „malému“ subjektu malý.

Pokud má cenový závazek, kterým je stanoven vývoj cen v jednotlivých obdobích, platit pro ceny odchozích hovorů z mobilní sítě držitele Pověření do jakékoli mobilní sítě, nemůže tento závazek vést k narušení soutěže. Z jazykového a logického výkladu cenového závazku lze navíc dovodit, že cenový závazek skutečně platí pro jakékoli volání z mobilní do mobilní sítě už proto, že v době přijetí cenového závazku a jeho začlenění (25. 3. 1996) povolujícím orgánem do Pověření pro RadioMobil, existovala pouze síť Eurotel. K tomu je třeba ještě uvést, že ceny skutečně účtované (ať již do sítě Eurotelu či sítě Oskar) byly nižší než ceny podle cenového závazku, tudíž argumentace účastníka řízení je v tomto ohledu irelevantní.

Dne 31. 5. 2001 proběhlo na Úřadě s účastníkem řízení ústní jednání, na němž byla účastníkovi v souladu s ustanovením § 12 odst. 6 zákona dána možnost vyjádřit se k předmětu řízení a k výsledkům šetření, které Úřad ve věci provedl (ve spise l. č. 197-198). Zástupce účastníka řízení předložil Úřadu písemné vyjádření společnosti RadioMobil k předmětu správního řízení ze dne 30. 5. 2001 (ve spise l. č. 200–202), ve kterém účastník řízení vyslovil

názor, že správní řízení prokázalo, že svým jednání ustanovení § 9 odst. 3 zákona neporušuje a má tedy za dostatečně prokázané, že uplatnění rozdílné ceny za odchozí hovory ze sítě provozované RadioMobilem do sítě provozované společností Eurotel oproti cenám za odchozí hovory do sítě provozované společností Český Mobil, bylo zcela nákladově opodstatněné a RadioMobil nezneužíval svého dominantního postavení k újmě jiných soutěžitelů ani na úkor veřejného zájmu. Rozdílné ceny účtované zákazníkům společnosti RadioMobil za odchozí hovory ze sítě provozované RadioMobilem (Paegas) do sítě provozované Českým Mobilem (Oskar), oproti cenám účtovaným za odchozí hovory ze sítě Paegas do sítě Eurotelu, jsou dostatečně odůvodněny a doloženy vyššími jednotkovými náklady, které RadioMobilu vznikly v souvislosti s poskytnutím této telekomunikační služby. Po RadioMobilu tedy nelze spravedlivě požadovat, aby ceny těchto hovorů byly stejné jako ceny hovorů do sítě společnosti Eurotelu, s jejichž spojením takové zvýšené dodatečné náklady nevznikaly. RadioMobil své tvrzení o existenci vyšších nákladů na spojení hovorů do sítě Oskar oproti nákladům na spojení hovorů do sítě Eurotelu, dokládal tímto:

1. Fixním nákladům, které jsou v přibližně stejné výši bez ohledu na množství uskutečněných spojení, odpovídalo v případě volání do sítě Oskar výrazně nižší množství uskutečněných telefonních spojení, tedy nižší počet minut. Výsledkem byly vyšší jednotkové náklady na jeden uskutečněný hovor.

2. V období od 01/2000 do 04/2000 probíhalo spojení hovorů ze sítě Paegas do sítě Oskar tranzitem přes síť společnosti ČESKÝ TELECOM. V souvislosti s tranzitem vznikaly společnosti RadioMobil náklady v podobě cen hrazených ve prospěch ČESKÉHO TELECOMu za zajištění tohoto tranzitu, jakož i v podobě dalších plateb souvisejících s rozšířením propojovací kapacity RadioMobil - ČESKÝ TELECOM.

3. V období od 04/2000 do 01/2001 existovaly pouze dva propojovací body mezi sítěmi Paegas a Oskar, oba byly umístěny v Praze. V období po 01/2001 se používají tři propojovací body, dva umístěné v Praze a jeden v Brně. Ve stejném období existovalo sedm, respektive od 01/2001 osm propojovacích bodů mezi sítěmi Paegas a Eurotel, takže délka směrování hovoru a s tím související náklady byly vyšší v případě hovorů spojovaných se sítí Oskar.

4. Cena za propojení mezi sítěmi Paegas a Eurotel je stanovena dohodou smluvních stran ve výši …… *(obchodní tajemství)* Kč. Cena za propojení mezi sítěmi Paegas a Oskar je stanovena dohodou smluvních stran ve výši …… *(obchodní tajemství)* Kč. Tato cena za propojení byla stanovena na návrh společnosti Český Mobil, RadioMobil navrhoval cenu diferencovanou dle objemu hovorů a počtu propojovacích bodů v cenách …… *(obchodní tajemství)* Kč až …… *(obchodní tajemství)* Kč. Rozdíl ceny za propojení se přitom přímo promítá do nákladů na poskytnutí spojení mezi předmětnými sítěmi.

5. Dále RadioMobil poukázal na skutečnost,že zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích, vychází ze zásady stanovování cen za propojení na nákladovém principu. RadioMobil. předloženými výpočty dokumentoval rozdíl v nákladech na minutu hovoru do sítě Oskar oproti nákladům na poskytnutí hovoru do sítě Eurotel a proto považuje za naprosto přirozené a oprávněné tento rozdíl v nákladech zahrnout do koncové ceny pro uživatele.

6. Maximální ceny odchozích hovorů ze sítě Paegas do sítě Eurotel byly stanoveny přílohou č. 11 Pověření ministerstva hospodářství ČR ze dne 25. 3. 1996 č.j.: 7660/96-611 - tzv. Cenovým závazkem držitele Pověření a nemohly být tedy v období po zahájení poskytování telekomunikačních služeb stanoveny dle volné úvahy RadioMobilu. RadioMobil považoval zároveň za prokázané, že se cenový závazek nevztahoval na

odchozí hovory ze sítě provozované RadioMobilem do sítě provozované Českým Mobilem, ale pouze na hovory uskutečněné do sítě Eurotelu.

7. RadioMobil učinil ve vztahu k Českému Mobilu vstřícný krok, protože po složitých jednáních nakonec přistoupil na systém účtování cen navrhovaný Českým Mobilem „sender keeps all“ s platností pro období od 01/2000 do 04/2000, a to přestože tento model vyúčtování cen byl pro RadioMobil jednoznačně nevýhodný

8. Propojovací smlouva mezi společnostmi RadioMobil a Český Mobil byla uzavřena až 12/2000, RadioMobil tedy do chvíle jejího uzavření neznal cenu, kterou bude nakonec Český Mobil požadovat za propojení do své mobilní sítě. S odkazem na zákon o telekomunikacích se Český Mobil mohl rozhodnout požadovat nákladově založenou cenu, která by vzhledem k nízkému provozu v síti Oskar mohla být i výrazně vyšší než je ve smlouvě stanovených …… *(obchodní tajemství)* Kč.

9. Po 1. 4. 2001, kdy RadioMobil jako vstřícný krok vůči svým zákazníkům sjednotil účastnické ceny za volání do ostatních mobilních sítí, nedošlo k výraznému nárůstu odchozího provozu ze sítě Paegas do sítě Oskar ani ke změně poměru volání v obou směrech. Počet hovorů a minut hovorů v dubnu 2001 sledoval trend z minulých měsíců. Tato skutečnost zcela jednoznačně prokazuje, že rozdílná výše ceny neměla podstatný vliv na celkový objem volání ze sítě Paegas do sítě Oskar ani na rozdělování rolí „volajícího“ a „volaného“ při uskutečnění vzájemného hovoru.

10. RadioMobil učinil rozhodnutí o odstranění rozdílu v cenách účtovaných koncovým uživatelům za volání do ostatních mobilních sítí již před zahájením správního řízení, a to přestože některé dokladované faktory zvýšených nákladů na spojení hovoru do sítě Českého Mobilu dosud přetrvávají a odůvodňovaly by tedy i v současnosti cenu vyšší než je cena RadioMobilu stanovená v aktuálních cenících GSM Paegas.

Po posouzení těchto námitek k nim Úřad uvádí.

K námitce v bodu1:

Kalkulace zákaznických cen nebyly účastníkem řízení Úřadu předloženy a ostatně ani sám účastník řízení nepodkládá svou námitku cenovou kalkulací. I přes vyžádání Úřadu nebyl účastník řízení schopen předložit kalkulaci ekonomicky oprávněných nákladů na propojení (ve spise l. č. 161). Jednotkové náklady na jeden uskutečněný hovor se s rostoucím počtem zákazníků a objemem hovorů snižovaly. Pokud jde o argumentaci ohledně nízkého počtu účastníků sítě Oskar a v souvislosti s tím kvantity volání do této sítě, tuto námitku považuje Úřad za irelevantní. Každý subjekt nově vstupující na trh začíná podnikat s nízkým počtem zákazníků, který může zvyšovat v konkurenčním boji se subjekty již etablovanými na trhu jen za rovných soutěžních podmínek. Pokud jde o samotnou kvantitu volání zákazníků RadioMobilu do sítě Oskar, ta je ovlivněna právě vysokou cenou, jak bylo zdůvodněno výše.

K námitce v bodu 2:

Zde Úřad odkazuje na str. 9 a 10 odůvodnění tohoto rozhodnutí, kde se touto problematikou podrobněji zabývá.

K námitce v bodu 3:

Existence pouze 2 propojovacích bodů byla dána smlouvou mezi účastníkem řízení a Českým Mobilem a odrážela objem hovorů mezi sítěmi. Podstatně vyšší počet propojovacích bodů (odpovídající počtu propojovacích bodů se sítí Eurotel) nebyl v uvedeném období ekonomicky opodstatněný a žádná strana ho nepožadovala, neboť tento požadavek není

uveden v žádném zápisu z jednání mezi Českým Mobilem a RadioMobilem. Nárůst nákladů z delšího směrování hovorů v síti RadioMobilu byl účastníkem řízení uveden, nebyl však prokázán z důvodu nepředložení účetních podkladů.

K námitce v bodu 4:

Vyšší cena za propojení se projevuje nejen v nákladech účastníka řízení, ale i v jeho výnosech, neboť je stanovena symetricky pro příchozí i odchozí hovory. Za rok 2000 vznikl účastníkovi řízení významný přebytek z propojovacích poplatků mezi sítěmi RadioMobilu a Českého Mobilu (viz údaje účastníka řízení – ve spise l. č. 177 – obchodní tajemství). Výše propojovacího poplatku byla pro RadioMobil výhodná, neboť vyšší propojovací poplatek znamenal pro RadioMobil vyšší růst výnosů oproti pomalejšímu růstu nákladů. Důkazem je tabulka č. 3 „Přehled volání z a do sítě Radiomobil“, předložená Českým Mobilem (ve spise l. č. 137), která svědčí o vyšším objemu hovorů ze sítě Oskar do sítě Paegas ve srovnání s objemem hovorů v opačném směru. To znamená, že za této situace platil Český Mobil RadioMobilu za ukončení hovorů v síti RadioMobilu více než RadioMobil Českému Mobilu.

K námitce v bodu 5:

Účastník řízení svoji argumentaci nepodložil předložením kalkulace zákaznických cen na nákladovém principu.

K námitce v bodu 6:

Úřad podotýká, že sám účastník řízení uvádí, že ceny podle cenového závazku, který je součástí Pověření, jsou cenami maximálními, což znamená, že se mohl od nich odchýlit směrem dolů, což se také stalo. Argumentace účastníka řízení ohledně platnosti cen v cenovém závazku pouze na hovory uskutečněné do sítě Eurotelu je irelevantní, v tomto bodě odkazuje Úřad na str. 11 odůvodnění tohoto rozhodnutí. Nezpochybnitelným důkazem o účelovém zdůvodnění postupu účastníka řízení cenovým závazkem je to, že cenový závazek platil pouze do 23. 6. 2000, přičemž ceny za volání do sítě Oskar zůstaly rozdílné oproti cenám za volání do sítě Eurotel ve stejné výši i po uvedeném datu.

K námitce v bodu 7:

Úřad uvádí, že princip účtování cen „sender keeps all“ sice byl v období 01/2000 – 04/2000 výhodný pro Český Mobil, avšak v období navazujícím byla stanovená výše propojovacího poplatku naopak výhodná pro RadioMobil, jak plyne z vyjádření k námitce v bodu 4 shora.

K námitce v bodu 8:

V této námitce sám účastník řízení přiznává, že RadioMobil neměl dostatek podkladů ke stanovení zákaznických cen na nákladovém principu. Z toho plyne, že zákaznické ceny byly stanoveny s cílem omezit volání ze sítě RadioMobilu do sítě Českého Mobilu.

K námitce v bodu 9:

K 1. 4. 2001 snížil RadioMobil ceny za volání do sítě Oskar v tarifních programech a zároveň zvýšil ceny za volání do sítě Eurotel u předplacených služeb. Z přehledu objemu hovorů na (ve spise na l. č. 177-178) plyne, že objem odchozích hovorů ze sítě Paegas do sítě Oskar v dubnu 2001 oproti předchozím měsícům vzrostl. Objem odchozích hovorů ze sítě Paegas do sítě Eurotel v dubnu 2001 oproti předchozímu měsíci naopak klesl i přes růst počtu zákazníků RadioMobilu. Tato skutečnost dokládá, že zákaznické ceny mají přímý vliv na objemy hovorů.

K námitce v bodu 10:

Uváděné skutečnosti Úřad zohlednil při stanovení pokuty účastníkovi řízení za porušení zákona.

Po seznámení s výsledky šetření pověřený zástupce účastníka řízení sdělil, že nesouhlasí se závěry Úřadu (ve spise l. č. 190) a uvedl:

1. Zvýšení počtu linek …… *(obchodní tajemství)* Mbit/s v důsledku tranzitu hovorů mezi sítěmi Paegas-Oskar přes síť Českého Telecomu bylo nutné, a to v celkovém počtu …… *(obchodní tajemství)* linky. Je tedy třeba zahrnout do zvýšených nákladů, které společnosti RadioMobil v důsledku tranzitu vznikly, též měsíční ceny účtované RadioMobilu za provoz těchto linek ČESKÝM TELECOMEM a jednorázové ceny uhrazené za zřízení těchto …… *(obchodní tajemství)* linek.
2. Jednorázové ceny uhrazené RadioMobilem za zřízení výše uvedených linek je třeba do zvýšených nákladů započítat, neboť byly zřízeny z důvodu navýšení provozu v propojovacím bodu ČESKÝ TELECOM - RadioMobil v důsledku potřebného tranzitu hovorů mezi sítěmi Paegas - Oskar. Kdyby nebylo nutné využít tranzitu hovorů, nebylo by nutné kapacitu propojovacího bodu RadioMobil –ČESKÝ TELECOM takto posilovat, protože provoz mezi sítěmi RadioMobil a ČESKÝ TELECOM byl relativně stabilní a tento propojovací bod slouží primárně zejména pro potřeby propojení hovorů ze sítě Paegas do sítě ČESKÉHO TELECOMu a opačně.
3. Svědeckou výpověď poskytovala osoba, která je zaměstnancem společnosti Český Mobil, tj. společnosti, která bude předmětným rozhodnutím správního orgánu přímo dotčena. Lze tedy zpochybnit její objektivitu při stanovení částky zvýšených nákladů v důsledku tranzitu hovorů přes síť společnosti ČESKÝ TELECOM (…… *(obchodní tajemství)* Kč/min). Navíc tato osoba nezná nákladové kalkulace společnosti RadioMobil a nemůže se tedy k jejím nákladům relevantně vyjádřit. Vyjádření svědka zaprotokolované dne 25. 4. 2001 se navíc týkalo zvýšených nákladů, které vznikly společnosti Český Mobil.

K tomuto Úřad uvádí:

K námitce v bodu 1:

Úřad trvá na stanovisku, že navýšení propojovací kapacity bylo nutné až od měsíce března 2000, a to nikoliv v objemu uváděném účastníkem řízení. Toto stanovisko Úřadu je podloženo výpovědí svědka (ve spise l. č. 119). Skutečnost, že kapacita byla navýšena o …… *(obchodní tajemství)* linky …… *(obchodní tajemství)* Mbit/s, svědčí o nutnosti navýšit celkovou kapacitu do ČESKÉHO TELECOMu z důvodu růstu a kolísání objemu hovorů ze sítě Paegas do ČESKÉHO TELECOMu. Uvedené linky byly a zřejmě i jsou používány i po zřízení přímého propojení mezi sítěmi Paegas a Oskar, a proto nelze akceptovat jednorázové započtení nákladů.

K námitce v bodu 2:

Účastník řízení svou námitku číselně nepodložil a naopak s ohledem na rostoucí počet zákazníků RadioMobilu v průběhu roku 2000 lze očekávat i rostoucí objem provozu mezi sítěmi RadioMobilu a ČESKÉHO TELECOMu.

K námitce v bodu 3:

Úřad neshledal důvod ke zpochybnění věrohodnosti svědecké výpovědi. Svědek byl podle ustanovení § 35 odst. 4 správního řádu Úřadem před podáním svědecké výpovědi výslovně

poučen, že musí vypovídat pravdivě (viz protokol o výpovědi svědka – ve spise l. č. 128a). Účastník řízení svá tvrzení nepodložil kalkulací nákladů ani podklady z účetní evidence.

K námitce o výši újmy, která podle názoru účastníka řízení nebyla počítána s relevantně stanovenými zvýšenými náklady, které společnosti RadioMobil vznikly v souvislosti s poskytováním telekomunikačních služeb mezi sítěmi Paegas a Oskar, Úřad konstatuje, že propočtená výše újmy odpovídala propočtu celkového navýšení plateb zákazníků po odečtení navýšených nákladů RadioMobilu, které Úřad v propočtu akceptoval. V této souvislosti je však třeba mít na zřeteli, že RadioMobil neuvedl snížení nákladů v době tranzitu hovorů přes ČESKÝ TELECOM oproti volání do sítě Eurotelu, které spočívalo v tom, že nebyly rozpočteny fixní náklady na vybudování přímého propojení. Toto snížení nákladů tedy nemohlo být v propočtu Úřadu zakalkulováno. Vzhledem k tomu, že výpočet zvýšených nákladů na minutu provozu ze sítě RadioMobilu do sítě Českého Mobilu oproti srovnatelným nákladům do sítě Eurotelu, předložený účastníkem řízení v dopise ze dne 12. 4. 2001 (ve spise l. č. 126–128), vycházel z údajů, které nebyly účastníkem řízení přes opakovanou žádost Úřadu nikterak doloženy údaji z jeho účetní evidence tak, aby Úřad mohl jejich správnost ověřit, a s ohledem na tvrzení účastníka řízení, že není schopen specifikovat jednotlivé položky, které jsou součástí oprávněných nákladů na propojení mobilních sítí a z tohoto důvodu není možno stanovit ani celkovou výši těchto nákladů (ve spise l. č. 161 – 162a), Úřad konstatuje, že účastník řízení v průběhu správního řízení neprokázal zvýšení nákladů na minutu provozu ze sítě RadioMobilu do sítě Českého Mobilu oproti nákladům na minutu provozu do sítě Eurotelu. Vzhledem k tomu, že zvýšení nákladů nebylo ze strany účastníka řízení prokázáno a tento na vyžádání Úřadu nepředložil podklady nezbytné ke zjištění skutečné výše nákladů, nelze provést ani propočet újmy tak, jak byl uveden na straně 191 spisu a Úřad z tohoto údaje při celkovém posouzení věci nemohl vycházet.

K dalšímu textu námitek uvedených v protokolu z ústního jednání z 31. 5. 2001 o seznámení s výsledky šetření Úřad uvádí, že tyto námitky se opakují a jsou obsahově vypořádány výše.

I když se Úřad v řízení podrobně zabýval otázkou zvýšených nákladů, kterými argumentoval účastník řízení, pro posouzení jednání účastníka řízení ze soutěžního hlediska je významná skutečnost, že ceny za volání ze sítě RadioMobilu do sítě Oskar byly stanoveny již koncem roku 1999 bez podložení nákladovou kalkulací, kdy pracovníci oddělení marketingu RadioMobilu uvedli (ve spise l. č. 107-110):

Odborníci na propojení identifikovali tyto nejistoty a nákladové faktory, které ovlivňují tyto ceny:

1. neexistence přímého propojení s Českým Mobilem, hovory budou asi směrovány přes ČESKÝ TELECOM

2. neexistuje propojovací smlouva, tzn. není známa cena za propojení. Lze očekávat podobnou úroveň této ceny jako u ceny za propojení s Eurotelem

3. Očekávaný objem provozu bude podstatně nižší než provoz s Eurotelem z důvodu očekávané malé zákaznické základny Českého Mobilu ve srovnání s Eurotelem. Fixní náklady budou podobné jako s Eurotelem. To znamená vyšší průměrné náklady na jednotku.

Z výše uvedených skutečností vyplývá doporučení stanovit ceny za hovory do Českého Mobilu vyšší než pro hovory do Eurotelu, aby byly pokryty tyto nejistoty a rizika. Doporučujeme stanovení cen pro hovory do Českého Mobilu dražší než do Eurotelu o 1 Kč pro všechny tarify“.

Dále následuje návrh cen za volání do sítě Českého Mobilu podle jednotlivých tarifů.

Z obsahu tohoto dokladu tedy plyne, že návrh cen nebyl podložen nákladovou kalkulací, vycházel pouze z předpokladů. O tom, že tuto kalkulaci neměl účastník řízení k dispozici, svědčí rovněž jeho dopis ze dne 5. 4. 2001 (ve spise l. č. 70), kde účastník řízení na vyžádání Úřadu uvedl, že kompletní kalkulaci zvýšených nákladů v důsledku tranzitu přes síť ČESKÉHO TELECOMu předloží vzhledem ke složitosti jejího sestavení do 12. 4. 2001. Tato kalkulace tedy byla sestavována zpětně na vyžádání Úřadu, nikoliv v době rozhodování o stanovení cen za hovory do sítě Českého Mobilu.

Dopisem ze dne 12. 4. 2001 (ve spise l. č. 126) účastník řízení předložil výpočet zvýšení nákladů na minutu provozu ze sítě RadioMobilu do Českého Mobilu oproti srovnatelným nákladům do sítě Eurotelu. Výpočet vycházel z údajů, které nebyly účastníkem řízení nikterak doloženy tak, aby Úřad mohl ověřit jejich správnost. Proto si Úřad vyžádal dopisem ze dne 7. 5. 2001 (ve spise l. č. 151) zaslání všech kalkulací poplatků za propojení od 1.1.2000 do sítě Českého Mobilu a všech kalkulací poplatků za propojení od 1. 1. 2000 do sítě Eurotelu. Zároveň Úřad požádal účastníka řízení o uvedení jednotlivých položek, které jsou součástí ekonomicky oprávněných nákladů na propojení mobilních sítí a celkovou výši těchto nákladů. V odpovědi ze dne 18. 5. 2001 (ve spise l. č. 161-162a) účastník řízení na dotaz Úřadu ohledně těchto kalkulací vůbec neodpověděl a kalkulace poplatku za propojení nepředložil. Pokud jde o doložení jednotlivých položek, které jsou součástí ekonomicky oprávněných nákladů na propojení mobilních sítí a celkovou výši těchto nákladů, účastník řízení uvedl, že není schopen specifikovat jednotlivé položky, které jsou součástí oprávněných nákladů na propojení mobilních sítí a z tohoto důvodu není možno stanovit ani celkovou výši těchto nákladů. Odvolával se přitom na to, že metodika oddělené evidence nákladů, tržeb a výnosů, včetně vloženého kapitálu na tvorbu cen, je teprve schvalována Českým telekomunikačním úřadem.

S tímto tvrzením účastníka řízení nemůže Úřad souhlasit. Z Opatření ČTÚ č. OÚ – 6/S/200 vyplývá, že držitel telekomunikační licence, který již měl povinnost vytvořit metodiku oddělené evidence nákladů, tržeb a výnosů, včetně vloženého kapitálu, před účinností zmíněného Opatření, je povinen předložit výsledky oddělené evidence nákladů tržeb a výnosů, včetně vloženého kapitálu, za rok 2000 do 30. 7. 2001 podle své metodiky předložené ČTÚ před účinností tohoto opatření (ve spise l. č. 165). Podle bodu č. 22 Pověření ze dne 25. 3. 1996 má RadioMobil povinnost projednat a dohodnout s povolujícím orgánem a cenovým orgánem návrh metodiky pro účelové členění nákladů, výnosů a rozložení investic týkajících se jednotlivých poskytovaných služeb GSM a provozu sítě; zavést účelové členění podle výše uvedené metodiky a zasílat na požádání těmto orgánům zprávy s výsledky, jež odpovídají metodice. Z bodu 22.2 Pověření dále vyplývá, že výše uvedené orgány mohou požadovat předložení výsledků odpovídajících metodice kdykoliv, kdy mají za to, že tyto informace jsou nutné k ověření nebo zajištění dodržování podmínek Pověření nebo příslušných právních předpisů.

Argumentace účastníka řízení zvýšenými náklady je nepřijatelná, protože účastník přes opakované dotazy a vyžádání Úřadu nebyl schopen Úřadu předložit skutečné náklady, ať již v období tranzitního propojení nebo v období přímého propojení. Důkazem je tvrzení účastníka řízení ve spisu na l. č. 72. Z této formulace vyplývá, že kalkulace v době stanovení ceny účastník řízení neměl.

Za tohoto stavu Úřad konstatuje, že účastník řízení neprokázal objektivně ospravedlnitelné důvody pro stanovení vyšších cen za volání do sítě Českého Mobilu oproti cenám za volání do sítě Eurotel. Tvrzení účastníka řízení o vyšších nákladech Úřad považuje za účelová. Jak účastník řízení sám uvádí v dopise ze dne 18. 5. 2001(ve spise l. č. 161-162a), kalkulace nákladů dosud nemá k dispozici, přestože, jak bylo uvedeno výše, je povinen je mít, jinak porušuje též povinnosti vyplývající z Pověření.

Z výpovědi svědka ing. Václava Macha dne 25. 4. 2001 (ve spise l. č. 128a– 35) Úřad zjistil, že i když s účinností od 1. 4. 2001 provedl účastník řízení u tarifů v této době nabízených podle ceníku úpravu cen za volání do cizí mobilní sítě na stejnou úroveň, u starších tarifů, které stále využívají zákazníci RadioMobilu, jsou účastníkem řízení nadále uplatňovány rozdílné ceny za volání do sítě Oskar oproti cenám za volání do sítě Eurotel. Za účelem ověření skutečností o kterých svědek vypověděl, Úřad účastníka řízení vyzval k předložení přehledu tarifů, ve kterých přetrvává účtování rozdílných cen za volání do sítě Oskar oproti cenám za volání do sítě Eurotel, včetně tarifů, které již nejsou uváděny v cenících účastníka řízení a jsou stále zákazníky účastníka řízení využívány. Z podkladů předložených účastníkem řízení v dopise ze dne 16. 7. 2001 (ve spise l. č. 235-237) vyplynulo, že porušování zákona ze strany účastníka řízení, pokud jde o tarify uvedené ve spise na l. č. 237, pokračuje. Přestože účastník řízení uvedl, že v době, kdy bylo umožněno spojení do telekomunikační sítě GSM provozované společností Český Mobil, nebyl již žádný z těchto tarifů novým zákazníkům RadioMobilu nabízen a zákazník má možnost v případě, že mu zvolený tarif nevyhovuje, provést bezplatnou změnu stávajícího tarifu na odpovídající či vyšší tarif ze současné nabídky, kde nabízené tarify již obsahují jednotné ceny za spojení do ostatních mobilních sítí, existuje v současné době část zákazníků (cca do …… - *obchodní tajemství*), která využívá tarifů, kde účtování rozdílných cen za minutu volání do sítě společnosti Český Mobil oproti minutě volání do sítě společnosti Eurotel přetrvává.

Dne 18. 7. 2001 proběhlo na Úřadě s účastníkem řízení další ústní jednání, kde byla účastníku řízení v souladu s ustanovením § 12 odst. 6 zákona dána možnost vyjádřit se k doplňujícím výsledkům šetření, které Úřad ve věci provedl (ve spise l. č. 239). Účastník řízení do protokolu pouze uvedl, že setrvává na svých dříve podaných vyjádřeních, provedení dalších důkazů nenavrhl.

Dne 1. 7. 2000 nabyl účinnosti zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, který zrušil zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb. se řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních předpisů.

Pro provedeném dokazování a vyhodnocení všech důkazů jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech Úřad dospěl k závěru, že účastník řízení RadioMobil porušil svým jednáním ustanovení § 9 odst. 3 zákona, neboť bez objektivně ospravedlnitelných důvodů stanovil vyšší ceny za volání do sítě Českého Mobilu oproti cenám za volání do sítě Eurotelu tak, jak je popsáno v 1. výrokové části tohoto rozhodnutí. Jednání účastníka řízení způsobilo újmu nejen jinému soutěžiteli – Českému Mobilu, ale bylo na újmu i spotřebitelům, jak bude pojednáno dále v odůvodnění výše pokuty.

Podle ustanovení § 14 odst. 4 zákona je Úřad oprávněn za porušení ostatních povinností uvedených v zákoně uložit soutěžitelům pokutu až do výše 10 mil. Kč nebo do výše 10 % z čistého obratu za poslední ukončený kalendářní rok. Jestliže je prokázán majetkový prospěch soutěžitele v důsledku porušení povinností podle tohoto zákona, uloží se

pokuta nejméně ve výši tohoto prospěchu. Úřad je tedy povinen uložit soutěžitelům pokutu minimálně ve výši majetkového prospěchu, pokud by byl tento prospěch prokázán. Úřad se proto v prvé řadě otázkou majetkového prospěchu. Majetkovým prospěchem se v daném případě rozumí takový penězi vyčíslitelný prospěch, který by účastník řízení nezískal, kdyby se protisoutěžního deliktu nedopustil.

Úřad konstatuje, že propočet majetkového prospěchu vyjádřený počtem zákazníků, které z důvodů cenové diskriminace nezískal Český Mobil, a kteří si z důvodů již vysvětlených v odůvodnění tohoto rozhodnutí, zvolili společnost RadioMobil, může vycházet pouze z předpokládaných částek. Majetkový prospěch ohledně částky, o kterou Radiomobil bez objektivně ospravedlnitelných důvodů vyúčtoval v úhrnu více za volání do sítě Oskar oproti částce účtované za volání do sítě Eurotel v období od 8. 1. 2000 do 31. 3. 2001, nelze rovněž přesně vyčíslit, poněvadž RadioMobil nepředložil účetní doklady, kterými by prokázal skutečnou výši nákladů.

Za tohoto stavu nelze majetkový prospěch objektivně a průkazně vyčíslit a propočet by byl založen pouze na předpokladu.

Jestliže výši majetkového prospěchu není možné přesně a spolehlivě určit, Úřad při rozhodování o výši pokuty musí vycházet z věty první § 14 odst. 4 zákona, který za porušení zákona stanoví maximální výši pokuty do 10 mil. Kč nebo do 10 % z čistého obratu za poslední ukončený kalendářní rok.

Při rozhodování o výši pokuty vzal Úřad v úvahu především závažnost a délku porušování zákona účastníkem řízení a újmu, která následkem jeho jednání vznikla jinému soutěžiteli Českému Mobilu, jakož i spotřebitelům. Dále vzal Úřadu v úvahu přitěžující a polehčující okolnosti na straně účastníka řízení.

Zneužití dominantního postavení je obecně považováno za závažné porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže. Závažnost porušení zákona je v daném případě o to větší, že jde o významný trh mobilní hlasové telefonie, charakterizovaný velkým počtem účastníků trhu na straně spotřebitelů. Na straně jiných soutěžitelů pak podstata zneužití dominance účastníkem řízení spočívala v záměru ztížit vstup na tento trh konkurenci, když do vstupu na trh Českým Mobilem na něm působil pouze účastník řízení a Eurotel. Záměr ztížit novému soutěžiteli působit na daném trhu za podmínek jako ostatní operátoři, dovodil Úřad z toho, že ceny účastníka řízení za volání do sítě Českého Mobilu byly vyšší již od počátku jeho vstupu na trh od 8. 1. 2000, oproti cenám za volání do sítě provozované Eurotelem, a tyto vyšší – rozdílné ceny nebyly odůvodněny ekonomicky oprávněnými vyššími náklady. Z hlediska zákona újma způsobená Českému Mobilu tedy spočívala především v tom, že účtováním vyšších cen za volání do jeho sítě než za volání do sítě Eurotelu, účastník řízení neumožnil novému soutěžiteli soutěžit o získání zákazníků za rovných soutěžních podmínek.

Vedle újmy Českému Mobilu jednáním účastníka řízení vznikla újma i spotřebitelům – zákazníkům RadioMobilu, kteří volali do sítě Oskar za rozdílných - cenově nevýhodnějších podmínek ve srovnání s cenovými podmínkami při volání do sítě Eurotelu, kdy museli zaplatit za volání do sítě Oskar vyšší cenu než za volání do sítě Eurotelu. Důkazem jsou ceníky RadioMobilu pro jednotlivé tarify (ve spise l. č. 116). V období od 8. 1. 2000 do 31. 3. 2001, ve kterém účastník řízení každou minutu hovoru do sítě Oskar účtoval zákazníkům v částce o 1,- Kč vyšší než za minutu hovoru do sítě Eurotelu, dosáhl tento rozdíl podle údajů o počtu provolaných minut v uvedeném období (podle podkladů předaných účastníkem řízení) cca …… *(obchodní tajemství)* Kč. Toto porušování zákona účastníkem řízení trvalo více jak rok od ledna 2000 do března 2001, což nelze označit za dobu krátkou. Navíc pak

účastník řízení, jak vyplynulo z provedeného dokazování, u některých starších tarifů v účtování rozdílných cen stále ještě pokračuje.

Po posouzení závažnosti, délky porušení zákona a vzniklé újmy Úřad konstatuje, že jednání účastníka řízení v předmětné věci, za které byl plně odpovědný, bylo závažným porušením zákona, které na relevantním trhu narušilo účinnou soutěž k újmě jiného soutěžitele a k újmě spotřebitelů, přičemž trvalo více jak 1 rok.

Za polehčující okolnosti pak Úřad považuje to, že účastník řízení porušil zákon o ochraně hospodářské soutěže poprvé a zejména pak to, že ještě v průběhu správního řízení s účinností od 1. 4. 2001 upravil ceny tarifů v té době nabízených podle ceníku při volání do sítě jiných operátorů na stejnou cenovou úroveň. Z tohoto důvodu Úřad ve 2. výrokové části tohoto rozhodnutí účastníkovi řízení zakázal pokračovat ve zneužívání dominantního postavení pouze u tarifů uvedených v 1. výrokové části pod písm. b), kde ke srovnání cen účastník řízení dosud nepřistoupil.

To, že účastník řízení napravil závadný stav v převážné míře ještě v průběhu správního řízení, Úřad v maximální míře vzal v úvahu při rozhodování o výši sankce. Uloženou pokutu proto považuje za přiměřenou, neboť reflektuje závažnost porušení zákona na straně jedné, na straně druhé však s ohledem na výši čistého obratu účastníka řízení dokazuje, že Úřad velmi přihlédl k polehčující okolnosti spočívající ve srovnání cen k 1. 4. 2001, což dalo předpoklad k obnovení účinné soutěže na daném trhu, ale zejména přineslo prospěch značnému množství spotřebitelů – zákazníkům účastníka řízení, kteří od tohoto data již nemusí platit vyšší částku za volání do sítě Oskar než za volání do sítě Eurotelu.

Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Joštova 8, 601 56 Brno, prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže - I. výkonného odboru. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

Ing. Jana Konopiská
pověřená řízením I. výkonného odboru

Rozhodnutí obdrží:

Mgr. Petr Josefi, RadioMobil, a. s., Londýnská 59, 120 00 Praha 2
RadioMobil, a. s., Londýnská 59, 120 00 Praha 2